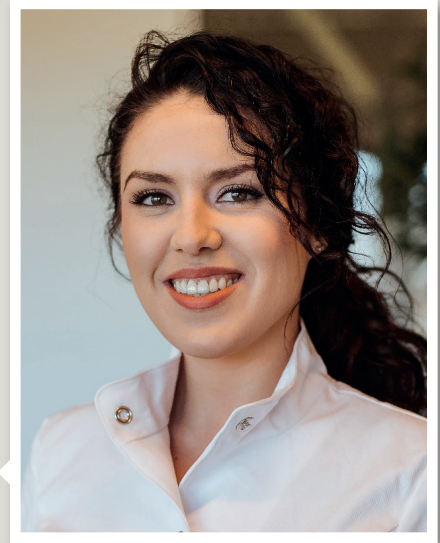

 UIT DE PRAKTIJK VAN DE **HUIDTHERAPEUT**

Wat is *goede* ZORG?

door: Mariska van Dinteren

Sinds twee jaar ben ik werkzaam als huidtherapeut en vervul, zoals de meeste lezers van het NTVH, een belangrijke rol in het voorkomen, omgaan met en behandelen van huidaandoeningen. Het werk als huidtherapeut is zeer specialistisch en ik breng het grootste gedeelte van mijn werkdag in de spreekkamer met cliënten door. We willen allemaal de beste zorg ontvangen en in de rol van huidtherapeut ook zeker geven. In de organisatie waar ik voor werk ligt de nadruk dan ook altijd op aandacht en kwaliteit. Maar tijdens de afgelopen jaren in de spreekkamer ben ik mij gaan afvragen wat goede zorg is. En hoe kan je de zorg verbeteren? Of geven we al de beste zorg? Om te weten hoe het met de zorg in het algemeen staat, heb ik gekeken naar verschillende onderzoeken over de gezondheidszorg in Nederland. Het onderzoek van de Euro Health Consumer Index (EHCI, 2018) is het meest opvallend: daaruit is gebleken dat het Nederlandse zorg- en ziektekostenstelsel uitstekend scoort. In het onderzoek is ons zorgstelsel gemeten op onder andere gebruiksvriendelijkheid, toegankelijkheid, patiënte recht, behandelresultaten, medicijnen en preventie. Al een aantal jaar op rij scoort Nederland als beste op deze criteria, en laat daarmee andere West-Europese landen, zoals Duitsland, Frankrijk en België achter zich. Ondanks alle hoge scores zie ik in reguliere ziekenhuizen om mij heen (lange) wachttijden, weinig persoonlijke aandacht en het duurt onnodig lang voordat er bepaalde nieuwe medicijnen worden opgenomen in het basispakket. Terwijl de gezondheidszorg volop in beweging is, de zorgvrager steeds zelfbewuster wordt en technische mogelijkheden toenemen. Zorgverleners krijgen vaak niet de waardering die hun toekomt en patiënten voelen zich niet altijd gehoord. Dan komt daar ook nog eens bij dat wij in Nederland in vergelijking met andere goedwerkende zorgstelsels in Europa veel meer betalen. Dus is onze gezondheidszorg wel zo goed? Het zijn pittige kwesties die vragen om nader onderzoek. Ik wilde hier verder over nadenken en mijn zintuigen opnieuw laten prikkelen. Zo stuitte ik een tijd terug op de master Zorgethiek en Beleid aan de Universiteit van Humanistiek in Utrecht. In deze master maak je grondig kennis met de zorgethiek en met reflectie op verschillende zorgdomeinen. Je onderzoekt wat moreel goed is in zorg en beleid, en hoe dit als basis kan dienen voor verbeteringen. In de opleiding wordt gebruik gemaakt van allerlei relevante benaderingen binnen de

filosofie, zoals (zorg)ethiek en fenomenologie. En ja hoor, ik heb me ingeschreven voor de master en ben onlangs gestart. Nu leer ik kritisch reflecteren op beleid in de zorg, methoden van moreel beraad, kwaliteit van zorg en de betekenis van ziekte en zorg. Ik word opgeleid tot een professional die op academisch niveau werkzaam kan zijn in bijvoorbeeld een hogere staffunctie in het ziekenhuis, in een maatschappelijke organisatie, in het hoger onderwijs of in de media en journalistiek.

Wat mij aanspreekt aan de Universiteit van Humanistiek is dat het onderwijs kleinschalig, afwisselend en persoonlijk is, met een zeer gemoedelijke sfeer. De colleges zijn interessant door inspirerende (gast)docenten, filosoferen met medestudenten en docenten over wat goede zorg is. Boeken en wetenschappelijke literatuur lezen en het doen van onderzoek gaan mij de komende twee jaar leren om op een kritische manier over zorg te denken. Mijn liefde voor het vak huidtherapie zal natuurlijk altijd blijven. En hopelijk kan ik mijn ervaringen en het beste van de opleiding Huidtherapie en de master Zorgethiek en Beleid in de toekomst met elkaar combineren.